

Arrest

nr. 70 016 van 17 november 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Servische nationaliteit te zijn, op 9 september 2011 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 7 juli 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 10 augustus 2011.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 oktober 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 november 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat F. COEL verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die *loco* advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, komt op 1 januari 2006 België binnen en dient een asielaanvraag in op 3 januari 2006.

Op 20 april 2006 neemt de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten.

Verzoekster die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, komt op 20 juni 2006 België binnen en dient op 7 juli 2006 een asielaanvraag in.

Op 23 november 2006 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ten opzichte van verzoeker de bevestigende beslissing tot weigering van verblijf.

Op 22 augustus 2007 dienen verzoekers een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Op 5 oktober 2007 wordt deze aanvraag ontvankelijk verklaard en worden verzoekers in het bezit gesteld van een tijdelijk verblijfsdocument in afwachting van de beslissing ten gronde.

Op 22 mei 2009 dienen verzoekers een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet.

Op 9 december 2009 dienen verzoekers een aanvulling in op hun aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Op dezelfde datum dienen verzoekers tevens een aanvulling in op hun aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet.

Op 31 mei 2010, 22 juni 2011 en 12 juli 2011 geeft de arts-attaché zijn advies inzake de beoordeling van de gezondheidsproblemen van verzoekster.

Op 13 juli 2011 geeft de arts-attaché haar advies inzake de evaluatie van de gezondheidstoestand van verzoeker.

Op 7 juli 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet ongegrond wordt verklaard. Dit is de bestreden beslissing:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 23/08/2007 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door:

B., T. (R.R.: 62.03.26 611-29)

geboren te (...) op (...)

+ echtgenote

B., F. (R.R.: 62.09.18 550-81)

Adres: (...)

geboren te (...) op (...)

nationaliteit: Servië

in toepassing van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 05/10/2007, heb ik u de eer mee te delen dat dit verzoek ongegrond is.

Reden:

Dat de voorgelegde medische attesten geen aanleiding kunnen geven tot het toekennen van een machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980.

Er worden medische elementen aangehaald door B., F.. De arts-attaché evalueerde deze gegevens op 12.07.2011 (zie verslag in gesloten omslag in bijlage) en concludeerde “Vanuit medisch standpunt kunnen we mijns inziens dan ook besluiten dat de aandoening, hoewel dit kan beschouwd worden als aandoening die een reëel risico kan inhouden voor haar leven of fysieke integriteit indien deze niet adequaat behandeld worden, geen reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling, gezien deze behandeling beschikbaar is in Servië. Derhalve is er m.i. vanuit medisch standpunt dan ook geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland.”

Wat de financiële toegankelijkheid betreft, bestaat er een verplichte ziekteverzekering die zowel werknemers, zelfstandigen, gepensioneerden als uitkeringsgerechtigden insluit. Voor sociaal kwetsbare personen is de verzekering gratis, daar de staat de bijdragen voor deze personen betaalt. Deze verzekering geeft toegang tot de publieke gezondheidszorg. In het geval van verzoeker onmiddellijk na aankomst in Servië nood heeft aan medische bijstand is er gedurende een periode van maximum 60 dagen recht op dringende medische zorgen op alle niveaus voor terugkeerders die nog niet in regel zijn

met de ziekteverzekering. Medicijnen die op de 'positieve lijst' voorkomen zijn gratis voor de patiënt, voor andere medicijnen dient betaald te worden. Overigens lijkt het erg onwaarschijnlijk dat betrokkene in Servië – het land waar zij tenslotte ruim 44 jaar verbleef – geen familie, vrienden of kennissen meer zou hebben bij wie zij terecht zou kunnen voor (tijdelijke) opvang en hulp bij het bekomen van de nodige zorgen aldaar en/of voor (tijdelijke) financiële hulp. Gezien deze beslissing ook geldt voor de echtgenoot, kan worden verondersteld dat hij ook een steentje bijdraagt in de financiële situatie van het gezin, bij terugkeer naar het land van herkomst. In het dossier bevindt zich namelijk geen enkele aanwijzing dat deze echtgenoot arbeidsongeschikt is en bovendien kan er van worden uitgegaan dat iemand met de leeftijd van 49 jaar nog toegang heeft tot de arbeidsmarkt in het land van herkomst.

Wat de geografische toegankelijkheid betreft, zijn er voldoende voorzieningen in Servië.

Wat de etnische toegankelijkheid betreft, merken we op dat de Servische overheid in het kader van de Roma Decade actief stappen neemt om de situatie van de Roma te verbeteren op het gebied van onderwijs, huisvesting, gezondheidszorg en werkgelegenheid. De Servische overheid onderneemt tevens stappen om geweld en discriminatie tegen minderheden te voorkomen. Zo baat ze een hulplijn uit voor minderheden en alle anderen die menen dat hun mensenrechten geschonden worden.

Reizen is met deze problematiek geen probleem en mantelzorg niet noodzakelijk.

Er worden medische elementen aangehaald voor B. T.. De arts-attaché evalueerde deze gegevens op 13/07/2011 (zie verslag in gesloten omslag in bijlage) en concludeerde "Vanuit medisch standpunt kunnen we dan ook besluiten dat deze aandoening bij de betrokkene, hoewel dit kan beschouwd worden als een medische problematiek die een reëel risico kan inhouden voor zijn leven of fysieke integriteit indien dit niet adequaat behandeld en opgevolgd wordt, geen reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling gezien deze behandeling en opvolging beschikbaar zijn in Servië.

Derhalve is er vanuit medisch standpunt dan ook geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland, Servië."

Wat de financiële toegankelijkheid betreft, bestaat er een verplichte ziekteverzekering die zowel werknemers, zelfstandigen, gepensioneerden als uitkeringsgerechtigden insluit. Voor sociaal kwetsbare personen is de verzekering gratis, daar de staat de bijdragen voor deze personen betaalt. Deze verzekering geeft toegang tot de publieke gezondheidszorg. In het geval van verzoeker onmiddellijk na aankomst in Servië nood heeft aan medische bijstand is er gedurende een periode van maximum 60 dagen recht op dringende medische zorgen op alle niveaus voor terugkeerders die nog niet in regel zijn met de ziekteverzekering. Medicijnen die op de 'positieve lijst' voorkomen zijn gratis voor de patiënt, voor andere medicijnen dient betaald te worden. Overigens lijkt het erg onwaarschijnlijk dat betrokkene in Servië – het land waar zij tenslotte ruim 44 jaar verbleef – geen familie, vrienden of kennissen meer zou hebben bij wie zij terecht zou kunnen voor (tijdelijke) opvang en hulp bij het bekomen van de nodige zorgen aldaar en/of voor (tijdelijke) financiële hulp. Gezien deze beslissing ook geldt voor de echtgenote, kan worden verondersteld dat zij ook een steentje bijdraagt in de financiële situatie van het gezin, bij terugkeer naar het land van herkomst. In het dossier bevindt zich namelijk geen enkele aanwijzing dat deze echtgenote arbeidsongeschikt is en bovendien kan er van worden uitgegaan dat iemand met de leeftijd van 49 jaar nog toegang heeft tot de arbeidsmarkt in het land van herkomst.

Wat de geografische toegankelijkheid betreft, zijn er voldoende voorzieningen in Servië.

Wat de etnische toegankelijkheid betreft, merken we op dat de Servische overheid in het kader van de Roma Decade actief stappen neemt om de situatie van de Roma te verbeteren op het gebied van onderwijs, huisvesting, gezondheidszorg en werkgelegenheid. De Servische overheid onderneemt tevens stappen om geweld en discriminatie tegen minderheden te voorkomen. Zo baat ze een hulplijn uit voor minderheden en alle anderen die menen dat hun mensenrechten geschonden worden.¹⁰

De betrokkene kan reizen en er blijkt niet dat mantelzorg medisch vereist is.

Gezien de nodige medische behandeling (en opvolging) beschikbaar en toegankelijk zijn in Servië, dient de aanvraag ongegrond verklaard te worden.

Derhalve

- 1) blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit,
- of
- 2) blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is er geen bewijs aanwezig dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

(...)."

Op 10 augustus 2011 wordt aan verzoekers bevel gegeven om het grondgebied te verlaten.

Uit informatie verschaft door de verwerende partij blijkt dat verzoekers op 23 september 2011 zijn gerepatriëerd naar Servië.

2. Over de ontvankelijkheid

Gevraagd naar het belang dat verzoekers nog zouden hebben bij de vernietiging van de bestreden beslissing, gelet op hun repatriëring, antwoordt de advocaat van verzoekers ter zitting van 8 november 2011 dat hij volhardt in het beroep. *In casu* en gelet op de aard van de bestreden beslissing die de gegrondheid van hun aanvraag betreft, wordt aangenomen dat verzoekers nog getuigen van het vereiste belang bij hun beroep.

3. Onderzoek van het beroep

3.1.1. Verzoekers voeren een eerste middel aan dat luidt als volgt:

“Eerste ernstig Middel: Schending van artikel 3 van het EVRM juncto artikel 7 §1 en 2 van het K.B. van 17 mei 2007 alsook artikel 9ter van de Wet van 15 december 1980

Overwegende dat artikel 3 van het EVRM stelt dat :

(...)

Overwegende dat artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 stelt dat:

(...)

Overwegende dat vertogers van Servische nationaliteit zijn afkomstig uit Nis en van Rom etnie en op 22 augustus 2007 overeenkomstig artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 vertogers een verzoek indienden strekkende tot regularisatie van hun preciaire administratieve verblijfstoestand;

Overwegende dat dit verzoek ontvankelijk werd verklaard bij beslissing van de verwerende partij van 5 oktober 2007;

Overwegende dat op 7 juli 2011 de verwerende partij meent te moeten besluiten tot ongegrondheid daar waar de behandeling beschikbaar zou zijn in Servië en deze behandeling ook toegankelijk zou zijn voor vertogers gelet op het bestaan van een systeem van verplichte ziekteverzekering;

Overwegende dat het medisch advies voor mevrouw B. F. enkel diabetes weerhoudt als chronische aandoening met mogelijk ernstig verloop waarvoor behandeling noodzakelijk is en aangeeft dat volgens correspondentie met de Belgische ambassade te Belgrado van 12 juni 2008 blijkt dat diabetes mellitus alsook zijn complicaties zouden zijn gedekt door het systeem van medische verzekering en de medicijnen beschikbaar zouden zijn;

Overwegende dat vertoogster betwist dat zij toegang zou hebben tot het zogenaamde systeem van medische verzekering en in Servië de gepaste behandeling zou kunnen volgen, laat staan dat deze voor haar betaalbaar zou zijn, waarover infra meer;

Overwegende dat voor de heer B. T. in een uiterst omstandig medisch advies dokter G. K., arts-adviseur weerhoudt dat vertogers lijdt aan: COPD in combinatie met astma en arteriële hypertensie, aandoeningen die kunnen beschouwd worden als een medische problematiek dewelke bij uitblijven van adequate, ononderbroken medische behandeling een reëel risico kunnen inhouden voor het leven en/of fysieke integriteit;

Dat het medisch advies als volgt werd gemotiveerd:

(...)

Overwegende dat verder de geneesheer-attaché aangeeft dat vertogers vaatlijder is binnen het kader waarvan urologische opvolging noodzakelijk is en gehospitaliseerd is geweest in verband met een acuut glaucoom;

Overwegende dat wat betreft het vaatlijden de arts-attaché aangeeft dat:

(...)

Overwegende dat wat betreft het acuut glaucoom de arts-attaché aangeeft dat:

(...)

Overwegende dat wat betreft een acute gastritis de geneesheer-adviseur aangeeft dat:

(...)

Overwegende dat wat betreft de lumbago de arts-adviseur aangeeft dat:

(...)

Overwegende dat tenslotte wat betreft hepatitis B de arts-adviseur aangeeft dat:

(...)

Overwegende dat vervolgens de arts-adviseur zijn verslag samenvat als volgt:

(...)

Overwegende dat vervolgens de arts-attaché komt tot de volgende besluiten:

(...)

Overwegende dat vertogers laten gelden dat:

- enerzijds de adviezen van artsen-attachés onvolledig zijn en derhalve niet draagkrachtig zijn in hun motiveren en bovendien genomen werd in strijd met het Zorgvuldigheids- en Redelijkheidsbeginsel,

- anderzijds in weerwil van wat de artsen-attachés voorhouden de behandeling, indien ze al beschikbaar zou zijn voor vertogers in Servië, voor hen niet toegankelijk is minstens onbetaalbaar;

Dat vertogers hun middel als volgt toelichten:

1. De medische adviezen zijn onvolledig:

a) Wat betreft het medisch advies van mevrouw B. F.:

Overwegende dat dokter P. D. in zijn omstandig medisch attest aangeeft dat mevrouw B. F. lijdt aan diabetes wat een chronische aandoening is met mogelijk ernstig verloop waarvoor een behandeling noodzakelijk is;

Overwegende dat de beslissing aanneemt dat er kan worden verondersteld dat zij haar steentje zou bijdragen in de financiële situatie van het gezin en derhalve een inkomen zou verwerven uit arbeid;

Overwegende dat mevrouw evenwel bijzonder ongezond is, lijdt aan diabetes mellitus type 2 en obesitas morbus, zij volledig uit conditie is en niet in staat is te werken wat de geneesheer-attaché onmiddellijk zou hebben opgemerkt indien hij zijn opdracht naar behoren had uitgevoerd en indien hij mevrouw had onderworpen aan een bijkomend medisch onderzoek alvorens zijn advies neer te schrijven louter gebaseerd op een papieren dossier;

Overwegende dat wat betreft mevrouw B. F. het dossier op bijzonder onnauwkeurige wijze werd samengesteld, in strijd met de verplichting van een grondig onderzoek in de procedure ten gronde zoals voorzien in artikel 9ter van de wet van 15 december 1980;

b) Wat betreft het medisch advies van de heer B. T.:

Overwegende dat wat betreft de heer B. T., dokter G. K. arts-adviseur komt tot een rits van ziektebeelden waaronder (1) COPD, (2) astma, (3) arteriële hypertensie, vaststelt dat de heer B. (4) vaatlijder is, lijdt aan een (5) acuut glaucoom, bovendien een (6) acute gastritis maakte in de loop van 2009 en een (7) lumbago alsook (8) hepatitis B;

Overwegende dat de rits van aandoeningen onbetwistbaar aanleiding kunnen geven tot een regularisatie van de preciaire administratieve verblijfstoestand van de heer B. op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 wat wordt aangegeven door de arts-attaché maar door haar niet nader wordt onderzocht;

Overwegende dat de arts-attaché in ieder van de aandoeningen er zich toe beperkt op te merken dat zij de actuele noodzaak tot medische behandeling niet kan bevestigen noch de beschikbaarheid ervan kan beoordelen in het land van herkomst daar waar de voorgelegde medische getuigschriften niet de aanwezigheid van een actueel risico in de zin van artikel 9ter in deze context kunnen bevestigen;

Overwegende dat de arts-attaché wel vaststelt dat er een hele reeks van medische attesten worden gevoegd in het regularisatieverzoek ingediend door vertogers op datum van 22 augustus 2007 en herhaald geactualiseerd en aangevuld met medische attesten;

Overwegende dat inderdaad het laatste jaar geen medische bijkomende attesten werden overgelegd maar dat de arts-attaché van het naïeve idee vertrekt dat het ganse ziektebeeld van vertogers, het weze herhaald, (1) COPD, (2) astma, (3) arteriële hypertensie, (4) vaatlijder, (5) acuut glaucoom, (6) acute gastritis en (7) lumbago alsook (8) hepatitis, zichzelf zou hebben opgelost in het laatste jaar;

Overwegende dat het getuigt van bijzonder onzorgvuldig handelen wanneer de arts-attaché zich beperkt tot een beoordeling van een aantal medische attesten en nalaat een diepgaander medisch onderzoek te verrichten en vertogers persoonlijk te onderzoeken wat tot zijn bevoegdheden hoort;

Overwegende dat inderdaad wordt aangegeven dat beide vertogers lijden aan ernstige pathologieën die aanleiding kunnen geven tot een regularisatie op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980, pathologieën die worden aangegeven in het verzoekschrift, worden uitgewerkt in ettelijke medische attesten maar NIET worden onderzocht door de artsen-attachés dewelke hun advies verstrekken aan de dossierbehandelaar;

Overwegende dat de beslissing dan ook werd getroffen op basis van een volledig mank en summier samengesteld dossier, derhalve onvolledig is en moet worden vernietigd;

2. De therapie die vertogers nodig hebben is in Servië niet beschikbaar, minstens voor vertogers niet toegankelijk laat staan betaalbaar:

Overwegende dat de bestreden beslissing aangeeft dat de medische behandeling en therapie beschikbaar zou zijn in Servië en toegankelijk zou zijn voor vertogers, Rom zigeuners;

Overwegende dat de verwerende partij niet betwist dat vertogers Rom zigeuners zouden zijn en dan ook de toegankelijkheid tot welke therapie in de Balkan dan ook in dit licht nader moet worden onderzocht;

Dat de toegankelijkheid als volgt wordt gemotiveerd in de bestreden beslissing:

a) Wat betreft de financiële toegankelijkheid:

(...)

b) Dat de etnische en geografische toegankelijkheid als volgt wordt gemotiveerd in de beslissing:

(...)

Overwegende dat de verwerende partij aangeeft dat er in Servië een systeem zou bestaan van enerzijds verplichte ziekteverzekering zowel voor werknemers, zelfstandigen, gepensioneerden als uitkeringsgerechtigden, anderzijds voor sociaal zwakkere personen de verzekering gratis is en de bijdrage zou worden betaald door de staat;

Overwegende dat het IOM Rapport terugkeert naar de Servische Republiek aangeeft dat er inderdaad sprake is van een Servische wet op de ziekenkostverzekering waarbij de verplichte en de vrijwillige ziekenkostverzekering wordt georganiseerd die ook toegankelijk is voor sociaal zwakkere waaronder Roma zigeuners evenwel op voorwaarde van inschrijving in het nationaal arbeidsbureau mits overleggen van een werkboekje en inschrijving bij een nationaal arbeidsbureau van de woonplaats, bovendien slechts verstrekt wordt door een huisarts in het medisch centrum van de vaste verblijfplaats van de personen;

Overwegende dat vertogers laten gelden dat enerzijds zij geen vaste woonplaats hebben in Servië en een moeilijkheid zou kunnen bestaan hen in te schrijven, zij bovendien onmogelijk zich kunnen inschrijven bij het nationaal arbeidsbureau, beschikking zouden hebben over een werkboekje en zich zouden kunnen wenden tot het medisch centrum van hun vaste woonplaats;

Overwegende dat voor personen die in orde zijn met de nationale ziektekostenverzekering, bezoek aan deze centra gratis is en dat personen zonder verzekering geen gebruik kunnen maken van de medische instellingen van de staat derhalve zich dienen te wenden tot de particuliere artsen bij wie een consultatie zo ongeveer 40 euro kost;"

Overwegende dat vertogers derhalve in regel zouden moeten zijn met hun nationale ziekteverzekering wat niet zo is, bovendien vertogers aangeven dat deze toegang tot de nationale zekerheid geenszins een evidentie is, zij zijn immers Rom zigeuners en maken tot op datum van heden steeds het voorwerp uit van discriminatie in de Balkan in het algemeen,

Servië in het bijzonder;

Overwegende dat Amnesty International in haar jaarrapport 2011 wat betreft de discriminatie aangeeft dat:

(...)

Overwegende dat duidelijk blijkt dat er enerzijds sprake is van objectieve discriminatie van etnische Rom die blootstaan aan diverse discriminaties en worden uitgesloten van basisdienstverlening;

Overwegende dat het volstrekt onvoldoende is te verwijzen naar het IOM Country Fact Sheet van 2009 daar waar vertogers dit rapport in het Nederlands overleggen ter appreciatie van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen die er zichzelf kan van vergewissen dat inderdaad de nodige diensten bestaan in Servië maar niet toegankelijk zijn voor Rom de facto worden uitgesloten van sociale zekerheid;

overwegende dat meteen vaststaat dat de therapie dewelke moet worden gevolgd door vertogers (vertoger lijdt aan niet minder dan 8 aandoeningen die elk als ernstig kunnen worden aangemerkt) niet beschikbaar minstens niet toegankelijk zodat ook wat betreft dit punt de beslissing minstens niet draagkrachtig is, werd genomen in strijd met het Zorgvuldigheids- en Redelijkheidsbeginsel waarover iافتا meer;

Overwegende dat artikel 7 §1 en 2 van het K.B. van 17 mei 2007 alsook de materiële motiveringsplicht en artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 werden geschonden, reden waarom met onderhavig aangezekend verzoekschrift vertogers annulatieberoep indienen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen;

Overwegende dat in schending van artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens (EVRM) en artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 bovendien de beslissing werd genomen in strijd met het Zorgvuldigheids- en Redelijkheidsbeginsel waarover infra meer;

Dat de bestreden beslissing dan ook onterecht werd genomen en dient te worden vernietigd;

Dat onderhavig beroep dan ook ontvankelijk is en gegrond;

Dat het eerste middel ernstig is;"

3.1.2. In de nota repliceert de verwerende partij inzake het eerste onderdeel van het eerste middel dat in de bestreden beslissing terecht werd geoordeeld dat zich in het dossier geen enkele aanwijzing bevindt dat verzoekster arbeidsongeschikt is. Zij heeft inderdaad geen enkel stuk voorgelegd waaruit dit zou blijken. Bovendien meent de verwerende partij, met verwijzing naar rechtspraak van de Raad, dat de ambtenaar-geneesheer niet verplicht is om verzoekster persoonlijk te onderzoeken.

Inzake het medisch attest opgesteld ten opzichte van verzoeker wijst de verwerende partij erop dat verzoekers niet aantonen dat de gemachtigde geen rekening zou hebben gehouden met bepaalde elementen waarop zij zich in hun aanvraag en/of de aanvullingen hebben beroepen. Verzoekers brengen geen enkel bewijskrachtig stuk aan waaruit zou kunnen blijken dat het deugdelijk onderzoek dat werd gevoerd door de ambtenaar-geneesheer en de gemachtigde, tot verkeerde conclusies zou hebben geleid. Het komt nochtans aan verzoekers toe om hun dossier te actualiseren en de noodzakelijke medische gegevens mee te delen, zodat aan de ambtenaar-geneesheer niet kan worden verweten te oordelen dat de actuele aanwezigheid van een risico in de zin van artikel 9ter van de vreemdelingenwet niet bevestigd kan worden.

Zowel uit het medisch advies als uit de beslissing blijkt duidelijk dat de gezondheidsproblemen die werden aangehaald door verzoeker geen actuele aandoeningen uitmaken die een reëel risico inhouden voor zijn leven of fysieke integriteit, noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling en dit gelet op het gegeven dat er in Servië behandeling en opvolging beschikbaar zijn. Verzoeker kan reizen naar dit land. De verwerende partij meent dat uit de bestreden beslissing blijkt dat er afdoende onderzoek werd gevoerd naar de door verzoekers aangevoerde elementen. Gelet op het feit dat de ambtenaar-geneesheer adviseert dat er geen bezwaar is vanuit medisch oogpunt naar een terugkeer naar het herkomstland, is het niet kennelijk onredelijk om het advies van de ambtenaar-geneesheer te volgen. Het loutere feit dat verzoeker een andersluidende mening is toegedaan, maakt niet dat zijn aanvraag zonder meer gegrond dient te worden verklaard. Verzoekers beschouwingen betreffende zijn medische problematiek doen geen afbreuk aan de vaststelling van de ambtenaar-geneesheer dat voor verzoekers aandoening de vereiste behandeling aanwezig is in het land van herkomst.

Inzake het tweede onderdeel van het eerste middel verwijst de verwerende partij naar de motieven van de bestreden beslissing waaruit volgens haar duidelijk blijkt dat de toegankelijkheid van de noodzakelijke medische zorgen zorgvuldig werd onderzocht. Deze motieven zijn gesteund op informatie die terug te vinden is in het dossier, zodat derhalve uit deze motieven en uit de stukken van het dossier blijkt dat de kritiek van verzoekers niet kan worden aangenomen. Verzoekers beweringen zijn hypothetisch en ongestaafd.

Met hun vage beschouwingen tonen verzoekers geen schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag ter bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM). Het terugleiden van een vreemdeling zou ten aanzien van artikel 3 van het EVRM een probleem kunnen doen rijzen wanneer er ernstige en duidelijke redenen zijn om te geloven dat de betrokkene een risico loopt op foltering, onmenselijke of vernederende handelingen, doch deze bepaling impliceert geenszins dat een vreemdeling zonder meer het recht heeft het grondgebied van een bepaalde staat binnen te komen of er te verblijven. Een loutere bewering of eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling op zich volstaat niet om een inbreuk uit te maken op dit artikel.

Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens oordeelde bovendien dat artikel 3 van het EVRM niet het recht waarborgt om op het grondgebied van de staat te verblijven louter om de reden dat die staat betere medische verzorging kan verstrekken dan het land van herkomst. De omstandigheid dat de uitwijzing de gezondheidstoestand of de levensverwachting van de betrokkene beïnvloedt, volstaat niet om een schending van die bepaling op te leveren. Enkel *“in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”* kan een schending van artikel 3 van het EVRM aan de orde zijn (EHRM, grote kamer, 27 mei 2008, *N. t. Verenigd Koninkrijk*, § 42).

3.1.3.1. Verzoekers uiten kritiek op de motieven van de bestreden beslissing en voeren daarmee de schending van de materiële motiveringplicht aan. Bij de beoordeling van de materiële motiveringplicht is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

De schending van de materiële motiveringplicht wordt behandeld in samenhang met de aangevoerde schending van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Artikel 9ter van de vreemdelingenwet luidt heden als volgt:

“Art. 9ter

§ 1 De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

§ 2 Bij zijn aanvraag toont de vreemdeling zijn identiteit voorzien in § 1, eerste lid, aan door middel van een identiteitsdocument of een bewijselement dat voldoet aan volgende voorwaarden:

1° het bevat de volledige naam, de geboorteplaats en -datum en de nationaliteit van betrokkene;

2° het is uitgereikt door de bevoegde overheid overeenkomstig de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie;

3° het laat toe een fysieke band vast te stellen tussen de titularis en de betrokkene;

4° het is niet opgesteld op basis van loutere verklaringen van de betrokkene.

De vreemdeling kan eveneens zijn identiteit aantonen door verschillende bewijselementen die, samen genomen, de constitutieve elementen van de identiteit bepaald in het eerste lid, 1°, bevatten op voorwaarde dat elk bewijselement minstens voldoet aan de voorwaarden voorzien in het eerste lid, 2° en 4°, en minstens één van de elementen voldoet aan de voorwaarde voorzien in het eerste lid, 3°.

De verplichting om zijn identiteit aan te tonen is niet van toepassing op de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen of die tegen deze beslissing een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop een verwerpingsarrest inzake het toegelaten beroep is uitgesproken. De vreemdeling die van deze vrijstelling geniet, toont dit uitdrukkelijk aan in de aanvraag.

§ 3 De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk:

1° indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister of zijn gemachtigde of wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat;

2° indien, in de aanvraag, de vreemdeling zijn identiteit niet aantoont op de wijze bepaald in § 2 of wanneer de aanvraag het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet bevat;

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;

4° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

§ 4 De vreemdeling wordt uitgesloten van het voordeel van deze bepaling, wanneer de minister of zijn gemachtigde van oordeel is dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de betrokkene handelingen gepleegd heeft bedoeld in artikel 55/4.

§ 5 De in § 1, vijfde lid, vermelde deskundigen worden benoemd door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.

De Koning stelt de procedureregels vast bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad en bepaalt eveneens de wijze van bezoldiging van de in het eerste lid vermelde deskundigen.

§ 6 Artikel 458 van het Strafwetboek is van toepassing op de gemachtigde van de minister en de leden van zijn dienst wat betreft de medische gegevens waarvan zij in de uitoefening van hun ambt kennis krijgen.”

In een eerste onderdeel van het middel voeren verzoekers aan dat de medische adviezen onvolledig zijn. Zij voeren aan dat verzoekster lijdt aan diabetes en obesitas en niet in staat is om te werken, wat de geneesheer-attaché zou hebben opgemerkt indien hij verzoekster had onderworpen aan een bijkomend medisch onderzoek. Inzake verzoeker wijzen verzoekers erop dat de geneesheer-attaché louter een opsomming geeft van de aandoeningen van verzoeker maar zich er verder toe beperkt dat uit de medische attesten geen aanwezigheid van een actueel risico blijkt. Verzoekers erkennen dat zij voor het laatste jaar geen medische attesten hebben voorgelegd maar menen dat het naïef is te veronderstellen dat al deze aandoeningen zichzelf zouden hebben opgelost in het laatste jaar. Het is tevens onzorgvuldig dat verzoeker niet persoonlijk werd onderzocht door de geneesheer-attaché.

In een tweede onderdeel van het eerste middel voeren verzoekers aan dat de therapie die zij nodig hebben, niet beschikbaar is in Servië, minstens niet toegankelijk voor verzoekers als Rom-zigeuners en alleszins niet betaalbaar. Verzoekers voeren aan dat de toegankelijkheid van de behandeling zoals beschreven in de beslissing voor hen niet opgaat, omdat zij geen vaste woonplaats hebben in Servië en er voor hen een moeilijkheid zou kunnen bestaan om zich in te schrijven waardoor zij zich niet kunnen wenden tot het medisch centrum van hun vaste woonplaats, en dat zij zich onmogelijk kunnen inschrijven bij het Nationaal Arbeidsbureau en dus ook geen werkboekje zouden verkrijgen. Verzoekers voeren aan dat deze voorwaarden van inschrijving en werkboekje gelden vooraleer zij een beroep kunnen doen op de Servische ziektekostenverzekering die toegankelijk is voor sociaal zwakkeren waaronder Roma. Dit blijkt uit het rapport van de IOM "Terugkeer naar de Servische Republiek" d.d. 30 november 2009. Verzoekers voeren aan dat personen zoals zij die geen gebruik kunnen maken van de medische instellingen van de staat, zich dienen te wenden tot particuliere artsen bij wie een consultatie ongeveer 40 euro kost. Zij voegen hieraan toe dat zij als Rom-zigeuners nog steeds het voorwerp uitmaken van discriminatie, zoals wordt bevestigd door een rapport van Amnesty International van 2011. De therapie die verzoekers moeten volgen, is voor hen dus niet beschikbaar in Servië.

3.1.3.2. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de gezondheidsproblemen van verzoekster door de ambtenaar-geneesheer werden beoordeeld op basis van de door verzoekster voorgelegde medische attesten inzake haar aandoeningen en op basis van de informatie zoals die terug te vinden is in het administratief dossier. Uit de bewoordingen van artikel 9ter van de vreemdelingenwet kan geen verplichting worden afgeleid om de vreemdeling te onderzoeken of om bijkomend advies in te winnen van deskundigen. Het is enkel indien hij dit nodig acht, dat de geneesheer de vreemdeling kan onderzoeken. Verzoekers tonen niet met concrete gegevens aan dat het oordeel van de arts-adviseur inzake de aard van verzoeksters aandoening verkeerd zou zijn en dat een bijkomend persoonlijk onderzoek nodig zou zijn geweest.

De bewering van verzoekers dat verzoekster zodanig ongezond is dat zij niet kan werken, is een loutere bewering die niet wordt gestaafd met concrete gegevens. De vaststelling in de bestreden beslissing dat zich in het dossier geen enkele aanwijzing bevindt dat verzoekster arbeidsongeschikt is, steunt op de stukken van het dossier.

Wat verzoeker betreft, stelt de Raad eveneens vast dat uit de bestreden beslissing blijkt dat de gezondheidsproblemen van verzoeker door de ambtenaar-geneesheer werden beoordeeld op basis van de door verzoeker voorgelegde medische attesten inzake zijn aandoeningen en op basis van de informatie zoals die terug te vinden is in het administratief dossier. Uit de bewoordingen van artikel 9ter van de vreemdelingenwet kan geen verplichting worden afgeleid om de vreemdeling te onderzoeken of om bijkomend advies in te winnen van deskundigen. Het is enkel indien hij dit nodig acht, dat de geneesheer de vreemdeling kan onderzoeken. Verzoekers tonen niet met concrete gegevens aan dat het oordeel van de arts-adviseur inzake de aard van verzoekers aandoening verkeerd zou zijn en dat een bijkomend persoonlijk onderzoek nodig zou zijn geweest.

Verzoekers erkennen dat zij het laatste jaar geen bijkomende medische attesten hebben voorgelegd inzake verzoeker maar dat er niet van kan worden uitgegaan dat zijn aandoeningen ondertussen genezen zijn. Uit de stukken van het dossier blijkt dat de door verzoeker bijgebrachte medische attesten en medische informatie dateren van augustus 2006 – april 2007, 4 september 2006, 13 september 2006, 14 september 2006, 19 september 2006, 21 september 2006, 3 oktober 2006, 11 oktober 2006, 14 oktober of november 2006, 10 november 2006, 22 november 2006, 6 december 2008, 20 maart 2009, 10 mei 2009, 10 juli 2009 en 17 augustus 2009.

Uit het medisch verslag van de ambtenaar-geneesheer blijkt dat hij elke medische informatie afzonderlijk bespreekt en dat hij hierover samenvattend stelt: "Samengevat betreft het hier dus een 49-

jarige man met COPD in combinatie met (...), alsook met (...). Hij wordt medicamenteus behandeld (Xanthium, Duivent, Lisinopril, Aspirina) en wordt opgevolgd door een pneumoloog. Als bijkomende medische problematiek van de betrokkene vermelden we nog (...), acuut (...) in december 2007, acute (...) in mei 2009 en (...) in mei 2009 (...) en positiviteit voor hepatitis B surface antigen en de vaststelling van een cervicale adenopathie (...), doch zoals hierboven beschreven kan in deze context op basis van de voorgelegde medische getuigschriften de aanwezigheid van een actueel risico in de zin van artikel 9ter niet bevestigd worden."

De Raad wijst erop dat de bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet dat duidelijk bepaalt dat de vreemdeling samen met de aanvraag alle nuttige inlichtingen overmaakt aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft. Dit houdt ook in dat verzoeker indien hij, in de loop van de procedure, over recentere medische attesten beschikt, hij deze dient over te maken aan de verwerende partij zodat deze er bij het nemen van de bestreden beslissing rekening mee kan houden. Verzoeker heeft geen recente medische attesten bijgevoegd die erop zouden wijzen dat zijn medische situatie gewijzigd is. Verzoekers kunnen met de loutere bewering dat verzoekers toestand zich inmiddels niet vanzelf heeft opgelost, niet aantonen dat er *in casu* geen grondig en zorgvuldig onderzoek zou zijn gebeurd naar de medische toestand van verzoeker op basis van alle elementen van het dossier.

3.1.3.3. De uiteenzetting van verzoekers in het tweede onderdeel dat zij als Rom-zigeuners geen toegang hebben tot de nodige therapie, waarbij zij aanvoeren dat zij geen vaste woonplaats hebben in Servië en er voor hen een moeilijkheid zou kunnen bestaan om zich in te schrijven waardoor zij zich niet kunnen wenden tot het medisch centrum van hun vaste woonplaats, en dat zij zich onmogelijk kunnen inschrijven bij het Nationaal Arbeidsbureau en dus ook geen werkboekje zouden verkrijgen, dat deze voorwaarden van inschrijving en werkboekje gelden vooraleer zij een beroep kunnen doen op de Servische ziektekostenverzekering die toegankelijk is voor sociaal zwakkeren waaronder Roma en dat die voor hen niet betaalbaar is, is louter hypothetisch.

Verzoekers pogen de gedetailleerde uiteenzetting in de bestreden beslissing omtrent de toegankelijkheid van de zorgen enkel te weerleggen door een hypothetische schets van hoe het eraan zou toegaan indien zij terugkeren naar Servië. Deze loutere hypothese kan niet worden aangenomen. Bovendien verliezen verzoekers uit het oog dat in de bestreden beslissing tevens melding gemaakt wordt van de omstandigheid dat, mochten verzoekers onmiddellijk na aankomst in Servië nood hebben aan medische bijstand, er gedurende een periode van maximum 60 dagen recht is op dringende medische zorgen op alle niveaus voor terugkeerders die nog niet in regel zijn met de ziekteverzekering.

Vervolgens stellen verzoekers dat de zorgen voor hen niet gratis zijn. Hier beperken zij zich opnieuw tot de hypothese dat zij niet in orde zullen zijn met de nationale ziektekostenverzekering omdat zij niet aan de voorwaarden daartoe zullen voldoen, en dat zelfs al zouden zij daarmee in de regel zijn, zij er als Rom-zigeuners geen beroep op kunnen doen. Zoals hierboven reeds werd uiteengezet, kan een loutere hypothese niet worden aangenomen. De verwijzing naar het jaarrapport 2011 van Amnesty International volstaat niet om de concrete elementen van de bestreden beslissing te weerleggen. In de bestreden beslissing wordt erop gewezen dat de Servische overheid in het kader van de Roma decade effectief stappen neemt om de situatie van de Roma te verbeteren en dat er stappen worden gezet om geweld en discriminatie tegen minderheden te voorkomen. Verzoekers weerleggen deze informatie niet.

Waar verzoekers aan de Raad ter appreciatie het rapport van de IOM van 2009 voorleggen zodat "*die er zichzelf kan van vergewissen dat inderdaad de nodige diensten bestaan in Servië maar niet toegankelijk zijn voor Rom*" merkt de Raad op dat wanneer hij als annulatierechter een administratieve beslissing aan de wet toetst, hij niet optreedt als rechter in hoger beroep die op aanvraag van de rechtzoekende de ware toedracht van de feiten gaat beoordelen. Hij onderzoekt enkel of de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid in redelijkheid is kunnen komen tot de door hem gedane vaststelling van feiten en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn welke met die vaststelling onverenigbaar zijn. In het kader van een marginale toetsing wordt de aangeklaagde onwettigheid slechts dan gesanctioneerd wanneer daarover geen redelijke twijfel kan bestaan, met andere woorden wanneer de beslissing kennelijk onredelijk is.

In de bestreden beslissing wordt op uitgebreide en gedetailleerde wijze aangegeven dat de zorgen voor verzoekers in Servië beschikbaar en toegankelijk zijn. Verzoekers slagen er niet in aan te tonen dat de

vaststellingen in de bestreden beslissing, die steunen op de stukken van het dossier, kennelijk onredelijk zijn.

De schending van de materiële motiveringsplicht en van artikel 9ter van de vreemdelingenwet kan niet worden aangenomen.

3.1.3.4. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de gemachtigde van de staatssecretaris de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de gemachtigde van de staatssecretaris bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Verzoekers slagen er niet in aan te tonen dat er *in casu* werd uitgegaan van een foutieve feitenvinding, zodat de schending van de zorgvuldigheidsplicht niet kan worden aangenomen.

3.1.3.5. De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt slechts het redelijkheidsbeginsel wanneer men zich op zicht van de opgegeven motieven tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Met andere woorden, om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is, wat *in casu* niet het geval is. Gelet op voorgaande analyse blijkt dat verzoekers met hun betoog op generlei wijze een schending van het redelijkheidsbeginsel aannemelijk maken.

3.1.3.6. Verzoekers voeren de schending aan van artikel 3 van het EVRM en van artikel 7, § 1 en § 2 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007. Zij laten echter na om de schending van deze bepalingen met concrete gegevens uiteen te zetten.

Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. Onder "middel" in de zin van deze bepaling moet worden begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden (RvS 17 december 2004, nr. 138 590; RvS 4 mei 2004, nr. 130 972; RvS 1 oktober 2004, nr. 135 618).

Verzoekers zetten de wijze niet uiteen waarop artikel 3 van het EVRM en artikel 7, § 1 en § 2 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 geschonden worden door de bestreden beslissing. Dit onderdeel van het eerste middel is onontvankelijk.

Het eerste middel is in de mate waarin het ontvankelijk is, ongegrond.

3.2.1. Verzoekers voeren een tweede middel aan dat luidt als volgt:

"Tweede ernstig middel:

Schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke en draagkrachtige motivering in bestuurszaken juncto artikel 62 van de wet van 15 december 1980 en het Zorgvuldigheid- en Redelijkheidsbeginsel in het bijzonder

1. Eerste onderdeel: Schending van de draagkrachtige motivering

Overwegende dat de verwerende partij haar beslissingen met redenen moet omkleden met vermelding van de omstandigheden van de zaak;

Overwegende dat deze verplichting onderworpen is niet alleen aan de Wet van 15 december 1980 maar ook aan de strenge motiveringsplicht die werd ingesteld door de Wet Motivering Bestuurshandelingen de dato 29 juli 1991;

Dat de motivering zowel in Feite als in Rechte draagkrachtig moet zijn op straffe van onwettigheid van de beslissing;

Dat de motivering moet bestaan uit de juridische en feitelijke overwegingen die aan de grondslag van de beslissing liggen;

Overwegende dat de motivering in de bestreden beslissing zich dan ook beperkt tot de opmerking dat enerzijds niet kan worden nagekeken of er überhaupt nog een ziektebeeld is voor vertogers dat moet worden getoetst aan beschikbaarheid van medische zorgen en toegankelijkheid, anderzijds aangeeft dat er een systeem van sociale zekerheid zou bestaan zonder dat de facto wordt nagegaan of dit systeem

van sociale zekerheid toegankelijk is voor sociaal zwakkere groepen in het algemeen en Roma in het bijzonder;

Dat de redenering van de ambtenaar dossierbehandelaar ai te simpel is en lapidair;

Dat de bestreden beslissing dan ook niet draagkrachtig werd gemotiveerd zoals voorzien in artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de wet van 15 december 1980 bovendien werd genomen in strijd met het Zorgvuldigheids- en het Redelijkheidsbeginsel;

Dat meteen de administratieve beslissing van de verwerende partij genomen ook werd in strijd met de wettelijke opdracht van de verwerende partij zoals voorzien in artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 en dient te worden vernietigd; 6

Overwegende dat in de gegeven omstandigheden de motivering dan noch als draagkrachtig, deugdelijk in feite, noch in rechte kan worden aanzien, bovendien niet afdoende, zodat de vernietiging van de akte zich opdringt;

2. Tweede onderdeel: de beslissing is gemotiveerd in strijd met de inhoud van het dossier en getuigt van onzorgvuldigheid minstens onredelijkheid

Overwegende dat bovendien de motivering niet correct is, dat de administratie kennis neemt van het feit dat tweede vertoger lijdt aan diverse (8) pathologieën, ziekten die an sich wordt beschouwd als zijnde een pathologie die aanleiding kan geven tot toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980, pathologieën dewelke evenwel niet werden onderzocht door de artsen-attachés noch werden getoetst aan de toegankelijkheid tot de ziekenzorg in Servië in het algemeen en de toegankelijkheid door de etnische Rom minderheid in het bijzonder wat getuigt van minstens onzorgvuldigheid;

Dat minstens op deze grond de beslissing moet worden vernietigd;

Dat de bestreden beslissing dan ook werd genomen met schending van artikel 7 §1 en 2 van het K.B. van 17 mei 2007 alsook genomen met schending van de materiële motiveringsplicht waarnaar supra werd verwezen;

Dat vertogers dan ook een verder verblijf in België niet mag worden ontzegd;

Dat de bestreden beslissing moet worden vernietigd;

Dat het tweede middel ernstig is;"

3.2.2. In de nota repliceert de verwerende partij dat dat bij lezing van verzoekers' verzoekschrift blijkt dat zij daarin niet enkel inhoudelijke kritiek leveren maar dat zij er ook in slagen de motieven vervat in de *in casu* bestreden beslissing weer te geven en daarbij blijk geven kennis te hebben van de motieven vervat in de bestreden beslissing. Op basis van deze vaststelling dient te worden besloten dat verzoekers het vereiste belang ontberen bij de betrokken kritiek. De formele motiveringsplicht vervat in de wetsartikelen waarvan verzoekers de schending aanvoeren, heeft immers geen ander doel dan het in kennis stellen van de bestuurde van de redenen die ten grondslag liggen aan de te zijnen of te haren opzichte genomen bestuursbeslissing zodanig dat deze in staat is om te oordelen of het zinvol is om daartegen op te komen met de ter beschikking staande rechtsmiddelen. De naleving van de genoemde plicht houdt daarentegen geen verband met de inhoudelijke juridische of feitelijke correctheid van de tot uitdrukking gebrachte motieven. Bij lezing van de bestreden beslissing blijkt genoegzaam dat de inhoud daarvan verzoekers het genoemde inzicht verschaft en aldus volstaat om hen toe te laten de bedoelde nuttigheidsafweging te maken. De bestreden beslissing is immers genoegzaam met redenen omkleed aangezien daarin zowel haar juridische grondslag als haar feitelijke grondslag zijn vermeld.

Ondergeschikt en in antwoord op verzoekers' concrete beschouwingen laat de verwerende partij gelden dat verzoekers andermaal opwerpen dat het medisch advies van de ambtenaar-geneesheer onvolledig zou zijn en verzoekers geen toegang zouden hebben tot het systeem van sociale zekerheid. De verwerende partij verwijst naar haar repliek op het eerste middel, waarin volgens haar reeds afdoende werd uiteengezet dat er in de bestreden beslissing ter dege wordt verwezen naar de toegankelijkheid van de medische zorgen en naar de beschikbaarheid van opvolging in het herkomstland van verzoekers. Het advies van de ambtenaar-geneesheer en de bestreden beslissing zijn tot stand gekomen op basis van onderzoek en stukken. Verzoekers' beweringen kunnen hieraan allerminst afbreuk doen.

3.2.3. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals voorgeschreven door de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Hetzelfde geldt voor de aangevoerde schending van artikel 62 van de vreemdelingenwet. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de

opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. In de motieven wordt verwezen naar de toepasselijke rechtsregel, namelijk artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat gezien de nodige medische behandeling en opvolging beschikbaar en toegankelijk zijn in Servië, de aanvraag ongegrond dient verklaard te worden; dat niet blijkt dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of dat niet blijkt dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Verzoekers maken niet duidelijk op welk punt deze motivering hen niet in staat stelt te begrijpen op basis van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou voldaan zijn aan het doel van de formele motiveringsplicht.

Waar verzoekers aanvoeren dat de motivering niet correct is, voeren zij de schending aan van de materiële zorgvuldigheidsplicht. In dit verband wordt verwezen naar de bespreking van het eerste middel.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de gemachtigde van de staatssecretaris de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de gemachtigde van de staatssecretaris bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken. Uit de bespreking van het eerste middel is gebleken dat de gemachtigde van de staatssecretaris op basis van een correcte feitenvinding tot zijn conclusie is gekomen. De schending van het zorgvuldigheidsbeginsel kan niet worden aangenomen.

De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt slechts het redelijkheidsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Met andere woorden, om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is, wat *in casu* niet het geval is. Gelet op de analyse van het eerste middel blijkt dat verzoekers met hun betoog op generlei wijze een schending van het redelijkheidsbeginsel aannemelijk maken.

Het tweede middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien november tweeduizend en elf door:

mevr. A. DE SMET,
dhr. M. DENYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET